

Foto: Ida Lindkvist

Många heta känslor och brinnande iver

Publicerad: 5 december 2014

Författare: Ida Lindkvist

Dyka ner 3,6 meter och hämta upp en docka, släpa en sjuttio kilo tung docka över ett hinder, knalla i brant uppförsbacke i full mundering som innebär dryga tjugo kilo extra på kroppen, se Lindesberg tjugofem meter upp i luften från en liten korg. Ja, det var några av de saker som sex stycken av de som sökt tjänsten som deltidsbrandman fick prova på idag.

Klockan är 08.00 på morgonen och på brandstationen har ett litet gäng samlats. Det var tjugofem ansökningar och man har nu sållat ut de sex personerna som man tror är mest lämpade, för att låta dem genomgå en rad olika tester innan det blir dags för intervju. Det är lite nervöst och spänt, alla har som mål att klara av den här dagen för att få chansen att bli en i gänget på stationen i Lindesberg, som deltidsbrandman.

– Det kommer att bli en tuff dag, mycket tester på en enda dag, utlovar kårchef Mikael Juneholm.

Man beger sig till badhuset för att börja testerna i bassäng. Tvåhundrameter ska simmas på max fem minuter, detta gör man två och två. Därefter ska man en och en simma två längder med en tom livboj, rädda en docka på 3,6 meters djup, för att till sist simma med en livs levande person liggandes i bojen. Det är jobbigare än vad man kan tro, där man torrskodd står på land.

- Det är rätt jobbigt faktiskt, framförallt om man inte kan crawla och crawlar ändå, då blir man trött. Ja, idag får de bekänna färg, säger Juneholm.

Linda, som är en av de två tjejerna som får vara med idag, har precis klarat av simmomentet.

- Det känns jättebra, nu kan det bara bli lättare. Jag var mest nervös för simningen.

Men så mycket lättare blir det inte. Tillbaka på station får deltagarna klä på sig full mundering i form av underställ, larmställ, luva och huva, hjälm och pulsband, för att inte tala om tuberna som man hänger på sig som en ryggsäck. Bara i det här läget är det både varmt och tungt, men värre blir det. Man vill plussa på personens vanliga vikt med ungefär tjugofem kilo, vilket kan innebära en vikt i fickan. Och så upp på bandet. Testet sker i skarp lutning och pågår i sex minuter. I och med att jackan är noggrant uppdragen och huvan är på plats, blir lufttillförseln en aning begränsad.

- Under testet har vi ingen fläkt på och man får inte ta i räcket, då avbryts testet. Det som kommer att kännas är i vadera, men det mesta sitter i huvudet, instruerar Patrik Andersson.

- Det ska mycket till för att jag ska gå av, svarar Micke och så kör han.

När man kliver av är man en aning mör, men ingen rast och ingen ro. Man får ge sig direkt på "Varvet", en bana med fem olika moment. Du ska bära runt två tunga väskor, fortsätta med att släpa en sjuttio kilo tung, otymplig docka över ett hinder, dra in femtio meter vattenfylld brandslang, bära vikter alternativt en docka uppochned i trappor, samt avslutningsvis gå balansgång för att visa hur påtagligt trött man blivit. Du ska även prova på att krypa i mörkret med mask, klättra på stege, åka tjugofem meter högt upp med hävaren och bryta loss brädor med kofot. Framåt lunch, när testerna börjar bli avklarade, säger Anders:

- Det har varit skitkul, kul och tungt, men lärorikt. Simningen var värre än jag trodde men annars har det varit som förväntat. Rullbandstestet var ingen lek, det blir extremt varmt!

Under eftermiddagen sker intervjuer.

Å LindeNytts vägnar, som fick den fantastiska möjligheten att prova på testerna, kan undertecknad meddela att det var jobbigt. Fruktansvärt jobbigt. Mycket värre än vad det såg ut. Och gänget som kämpade på är ett riktigt starkt gäng, som peppade och stöttade varandra under hela dagen!

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/manga-heta-kanslor-och-brinnande-iver/>